

## “ คุณ ยาย กับ ผี ”

“สมัยอายุ ๗-๘ ขวบ ยายนอนอยู่บนเรือนไม้กับแม่ พอเที่ยงคืนมันจะมาร้องและมาโผล่ที่เรือนคุณยาย หน้าเท่ากระดิ่ง ยายร้องให้แม่ช่วย ร้องกลั้วๆ เป็นอย่างนี้ อยู่เรื่อย ๆ ใครๆ เขาก็หาว่ายายถูกผีเข้า เขาก็ไปตามหมอผีมาไล่ผี ยายบอกว่าไม่ได้ถูกผีเข้า ยายเห็นจริงๆ หมอผีมาถึงเขาก็เอาไม้เรียวตียาย ยายเจ็บก็ร้อง แล้วสู้ ดิ่งเอาไม้จากหมอผีมาหักทั้งหมด ตั้งแต่นั้นมาผีก็ไม่ได้มาอีก”(ก.ค. ๒๕๒๕)

“พออายุ ๑๕-๑๖ ขวบ ยายกำลังไปทุ่งนา สมัยนั้นนาไกลจากบ้านมาก ต้องไปแต่เช้ามีด ยายชี้ควายไปด้วย ผ่านทุ่งไปได้หน่อย มีป่าละเมาะเล็กๆ แล้วก็มีผู้ชาย นุ่งผ้าเตี่ยว เดินมาห่างจากยายไม่มาก ร้องเรียกชื่อยาย ยายหันไปดูถามว่า เรียกทำไม

ชายคนนั้นไม่ตอบ ชี้ควายไปได้อีกหน่อย หันกลับมาดูใหม่ ไม่เห็นผู้ชายคนนั้นแล้ว พอกลับบ้าน ยายก็ไปถามคนข้างบ้านว่า เมื่อเข้าตอนไปนา เดินตามไปเรียกทำไม เขาก็ตอบว่า ไม่ได้ไป และไม่รู้เรื่องยายจึงรู้ว่า เป็นพวกกายปีศาจ มันตามมาหลอกยาย”

“เศรษฐกิจบ้านนอกสมัยก่อน เวลาเขาจัดงานศพ เขาจะมีลิเก, โขน เล่นให้คนไปงานศพดู แล้วแต่ฐานะของเจ้าภาพงานนั้น เพื่อให้คนไปงานไม่เศร้าโศก”

“เวลายายเดินตามพี่สาว ไปดูลิเกตามงานวัดตึกๆ ไปกับเพื่อนเป็นกลุ่ม ยายจะถูกจับให้เดินหน้าบ้าง เดินตามหลังบ้าง ถ้ากลัวเจอผีข้างหน้า เขาก็ให้ยายเดินหน้า ถ้ากลัวผีมาข้างหลังก็ให้ยายเดินตามหลัง มีอยู่คราวหนึ่งไปกันเป็นกลุ่ม เจอผีตัวสูงๆ อยู่กลางสะพาน พวกที่ไปด้วยกัน กลัวจนจับไข่มมั่ว ยายไม่กลัว ยายไม่เป็นไร”